

Marokkaans sprookje

Waarom oefent Marrakech zo'n onweerstaanbare aantrekkingskracht uit op westerlingen? Is het omdat deze exotische stad op een kruispunt van werelden ligt? *Vivenda* keek binnen bij een bijzondere *riad*, een Marokkaans herenhuis midden in de medina, de oude, middeleeuwse stad, en het trotse bezit van Nederlandse eigenaars.

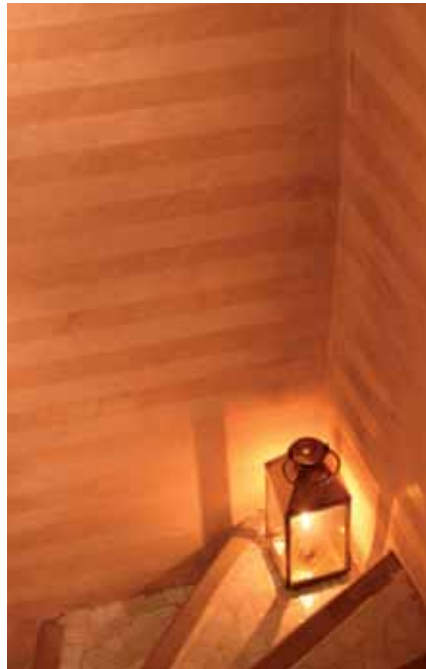

Boven: in Fez is de kleurencombinatie elegant zwartwit gehouden.

Rechts: 's avonds staan overal in de donkere hoekjes van het huis handlantaarns opgesteld.

Onder: de entreehal is voorzien van antracietkleurig tadelakt, dat terugkomt in de lambrisering van de keuken.

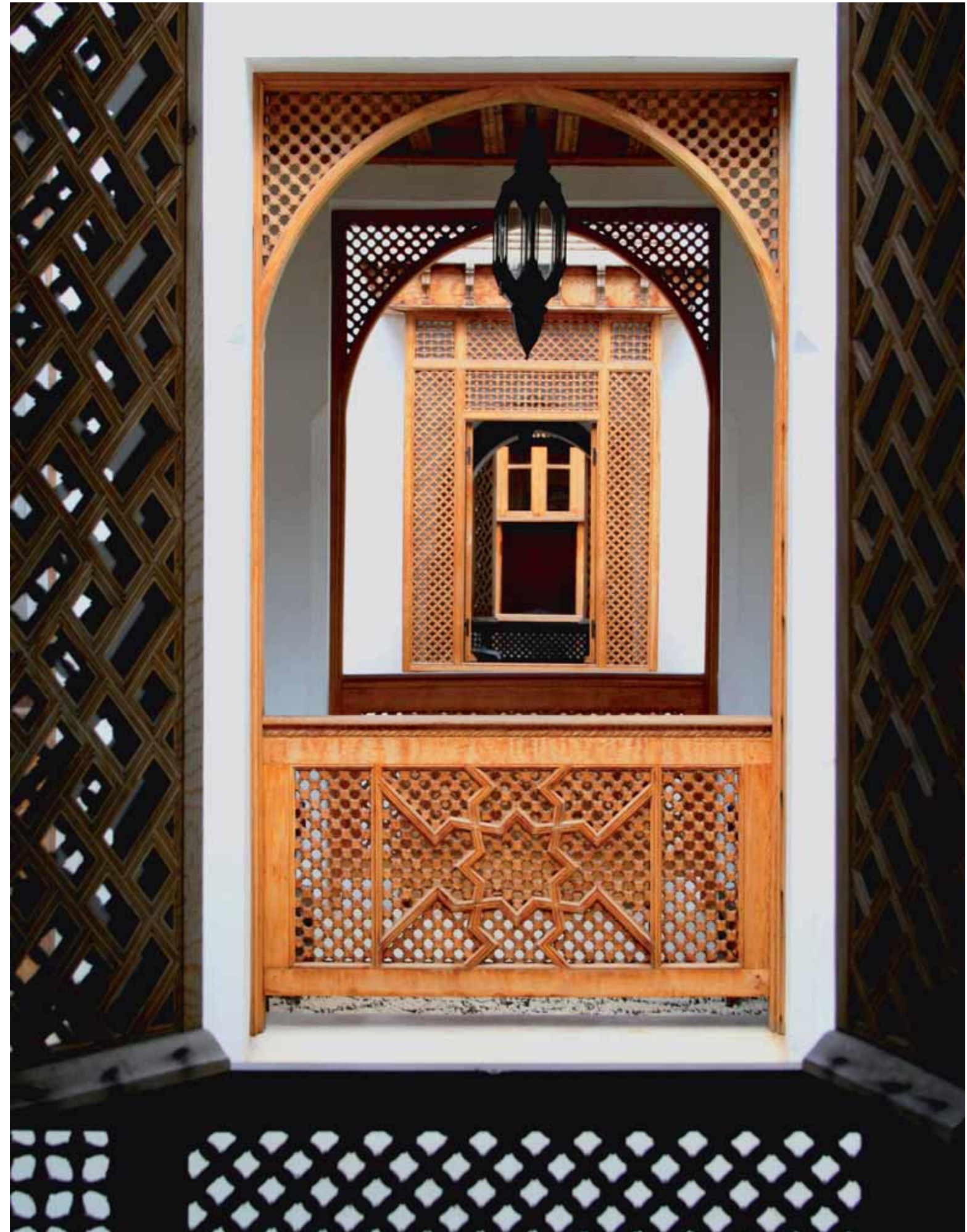
Rechterpagina: houten raampanelen houden gedurende de middag de grootste hitte buiten. Door slimme verbindingen kan, wanneer de panelen open staan, van voor tot achter door de eerste verdieping van het riad gekeken worden.

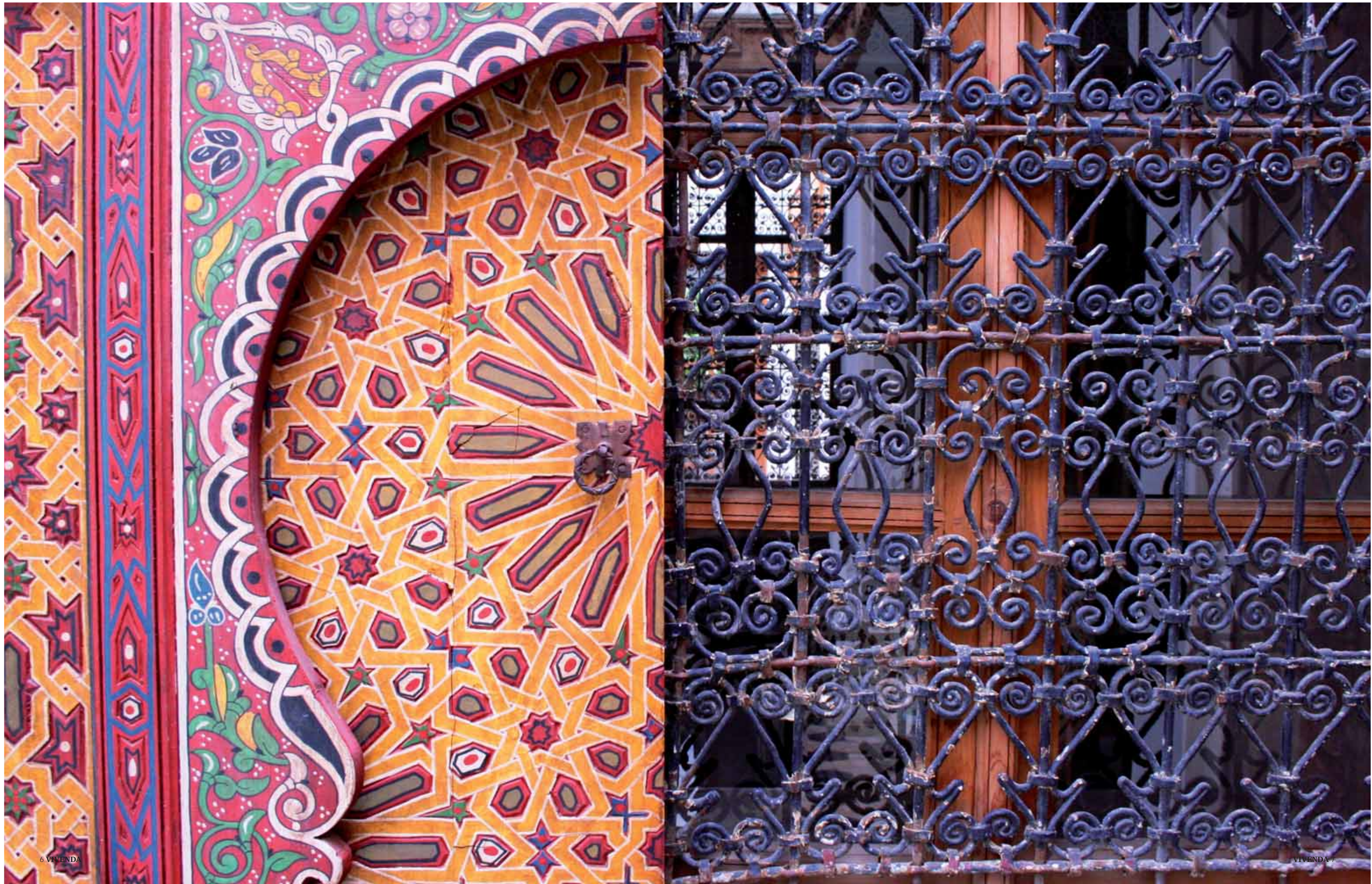

In hartje Marrakech komen de eerste en de derde wereld gebroederlijk samen. Het leven in de overvolle straten van de medina doet denken aan dat uit de Middeleeuwen, maar schijn bedriegt. Achter de strenge gevels, veelal zonder ramen, gaan luxe paradijsjes schuil waarin de bezoeker zich waant in een sprookje uit duizend-en-één-nacht. *Riad Trois Cours* is zo'n magische plek; een riad met een bijzondere geschiedenis die vorm kreeg door de Nederlandse eigenaars, zakenman Frits Spangenberg en kunstenaar Menno Jonker, met wie u elders in deze *Vivenda* een boeiend interview kunt lezen. Menno is niet alleen glaskunstenaar, hij heeft ook een gave voor interieurarchitectuur. Dit talent heeft hij tot in het kleinste detail kunnen uitleven tijdens de totstandkoming van dit exotische project. Menno: "Een paar jaar geleden bezochten Frits en ik Marrakech en we werden door de stad betoverd. Ik werd vooral gegrepen door het enorme leger van ambachtslieden en het vakmanschap dat je overal in deze stad vindt. We besloten een riad te kopen; een gewaagd idee, maar we werden zo door de stad geïnspireerd dat we vrijwel niet hebben getwijfeld. Toen tijdens de verbouwing van het riad bleek dat twee burens hun aangrenzende huizen ook te koop zetten, hebben we ook niet lang hoeven nadenken. Ook die hebben we gekocht en uiteindelijk hebben we de drie samengevoegd tot één geheel, met drie zo typerende Arabische binnenplaatsen. Vandaar ook de naam 'Trois Cours'."

EERBIED VOOR DE CULTUUR

Er werd voor de restauratie en inrichting zoveel mogelijk gebruik gemaakt van producten die in Marrakech zelf verkrijgbaar zijn: prachtige metalen sierhekken, beeldschone meubels met geometrisch ingelegde, houten patronen, authentieke, handgemaakte Berbertapijten, sierpleister – het typisch Marokkaanse *tadelakt*, een watervast soort microcement – en accessoires afkomstig uit de *souk*, de bruisende, overdekte markt die zo karakteristiek is voor Marrakech. Zoals bijvoorbeeld de prachtige lampen in het huis, die door de vaklieden in de stad met zorg, oog voor detail en ambachtelijkheid werden vervaardigd. Menno en Frits restaureerden de panden met eerbied voor de cultuur en geschiedenis. Zo kreeg het middelste binnenhof een echte oosterse fontein, die in een echte riad niet mag ontbreken. In de Arabische wereld wordt de tuin gezien als metafoor voor het paradijs en in deze droge streken is de aanwezigheid van stromend water het grootste goed; een teken van rijk-

Er is zo veel mogelijk gebruik gemaakt van producten die in Marrakech zelf verkrijgbaar zijn: metalen sierhekken, meubels van ingelegd hout, authentieke Berbertapijten, het typisch Marokkaanse *tadelakt* en accessoires afkomstig uit de souk

Boven: in de badkamer van Cordoba voeren bijzondere bogen de boventoon.

Rechts: het middengedeelte van de eerste verdieping is ingericht als sportruimte, maar dan wel met Berberkleed en bijzondere inheemse stoeltjes.

Onder: het middelste cour is het centrum van het huis. Hier kan vanuit een nis gemijmerd worden bij het geklater van het water uit de fontein.

Rechterpagina: het achterste hof is gereserveerd voor liefhebbers van een frisse duik, met ook hier een schilderachtig doorkijkje.

Voor wie Marrakech op exclusieve wijze wil bezoeken, opent Trois Cours de deuren. Het is geen hotel, geen chambre d'hôte, maar een echt thuis ver van huis waar vermoeide reizigers aan het einde van de dag in alle rust op verhaal kunnen komen. Meer weten? Kijk op www.riadtroiscours.nl

dom. De met mozaïek ingelegde fontein is verwerkt in één van de buitenmuren en loopt door de marmeren vloer over in een tweede fontein in het midden van het hof, waarin regelmatig geurende witte en rode rozen drijven. Het achterste hof is omgetoverd tot een zwemparadijs en in het voorste hof hangen de sinaasappels zwaar aan vier bomen die schaduw bieden aan degene die daaronder wenst te ontbijten.

GEWAAGDE, ZWARTE HEMEL

Maar er is meer... Naast de openbare ruimtes op de benedenverdieping, zoals de keuken, kantoor en zitkamer, telt de riad vier riante slaapvertrekken met badruimte. Zo overnachtten wij in Fez, een kamer uitgevoerd in de basiskleuren zwart en wit, met antiek koperen bed waarboven een gewaagde, zwarte hemel prijkt. Ook in de badkamer, geheel voorzien van tadelakt, komen deze basiskleuren terug. Meknès, de enige kamer op de begane grond, is wat moderner qua uitstraling en heeft een bijzonder, vierkant marmeren bad. In Cordoba worden de kleuren vermengd met een bijzondere tint oudroze, die de ruimte extra warmte geeft. De bijbehorende badkamer bestaat uit zandtinten, waarin vooral de prachtige oriëntaalse bogen een blikvanger zijn. Maar *pièce de resistance* is kamer Zagora, verreweg de grootste van de vier vertrekken. Vanuit het riante bed dat is ingebouwd in een muur van tadelakt waarachter de wastafel is weggewerkt, heeft de bezoeker een riant uitzicht de hoge koepel van het huis in, die wordt versierd met gekleurde ramen en een enorme kroonluchter. De open haard zorgt voor extra warmte op kille winteravonden waarmee het woestijnklimaat de reiziger kan verrassen. Menno: "Verreweg het meeste komt uit deze omgeving. Maar ook is er een tafel met een onderstel afkomstig van de Touareq, nomaden uit de Sahara, en één leer en bamboe geweven kleed komt uit Mauretanië. Het koloniale bed waarin jullie hebben overnacht, komt oorspronkelijk uit Frankrijk en is waarschijnlijk al begin vorige eeuw naar Marokko geïmporteerd. Maar verreweg het meeste komt van hier. Wat ik zo mis in Nederland, is het doorgeven van een traditie. Bij ons gaat het allemaal om autonomie, alles moet uit jezelf komen. Maar er zijn zo veel technieken waar je echt een leermeester voor nodig hebt, kennis die van meester op leerling moet worden doorgegeven, van generatie op generatie. Als jongeren dan twee dagen per week in de leer kunnen bij zo'n ambachtsman, biedt ze dat ook de mogelijkheid om eigenwaarde te ontplooiën; ze kunnen iets. Dat is wat ik zo mooi vind aan de traditie in Marokko." ■

